

Tekinsiz Durumlar için Hikayeler

başlamak

Bilinmeyen korkutucu olabilir. İlk defa yürüdüğün bir sokakta hava çoktan kararmışsa, etrafta senden başka kimse yoksa, yolun varmaya çalıştığın yere çıkacağından emin değilsen, her erkek adımında dönüp gidesin geliyorsa, tuhaf sesler duyuyorsan ya da sanki daha önce tam burada tatsız bir anın olmuş gibi ürpertici bir his içini kaplıyorsa, kaldırım taşlarındaki bozuk detaylar veya daha önce hiç sapsadığın bu sokakta yürümenin hissiyatı tuhaf bir şekilde tanıdık geliyorsa mesela sonunu bilmediğin bu yoldan korkabilirsin. Tekinsiz bir sokak ve muamma dolu bir yürüyüş seni bekliyor olabilir.

Başlamak, o sokağa sapmak, birşeylere girişmek veya bir tercih yapmak yani kendini belirsizliğe fırlatmak, potansiyelin alanına ve belki de başaramamaya doğru atılan ilk adım. Eğer başarmak, varman gerektiğine inandığın final noktasına varmak ve doğru kararı vermiş olmak ise senin için önemli olan korkutucu bir yerde olabilirsin.

bilinmezlik

Bir şeyi ve birisini tamamen bilebileceğin yanılışına düşebilirsin. Sabah uykunun en tatlı yerindeyken mutfakta bulaşık makinesini boşaltmaya karar veren sevgilinin dün akşam kullandığın o kelimeye dargın olduğunu ve seni bu yüzden cezalandırdığını bilebilirsin. Sabahları ne kadar huysuz olduğun yüzüne vurulduğunda o karşılaşmadan kaçmak için her bir düşünceden uzaklaşmak istediğinde yaptığın gibi yerdeki halının desenleri üstünde daireler çizerek kendini rahatlattığını artık biliyor olabilirsin. Bunun çocukluğunda yaşamış olduğun birçok anıyla bağını da çok iyi biliyor olabilirsin. Ama eğer ki bütün bunları bilmenin kendini veya karşındakini herşeyiyle bilebileceğin anlamına geldiğini zannediyorsan, aslında kendi pozisyonun ve kısıtlılığınla yüzleşmemiş olabilirsin.

Opaklığı ve bilmemeyi, bilginin hep kısmi ve nesnel olmasını göz ardı etmemeli. Bütünlük aramak, kazarak erişmeye çalışmaktansa opak çoğullukları yüceltmeliyiz. Var olanı tekil bir gerçekliğe ve tanıma indirgememek gibi de düşünebilirsin bunu. Örtük olanı bilmemeyi, üstünü kapatmak veya saklamak değil, ama ne kadar açsan da bilmemenle barışabilirsin.

başarısızlık

Başarısız olmak çoğunlukla belirli bir beklenti ve değer yargısı sistemiyle yola çıkmış olmaktan kaynaklanır. Birşeyler beklendiği gibi veya olması gerektiği gibi olmayabilir; öyle olacağı dışarıdan durmadan empoze edildiği için senin de inanmaya

başladığın gibi de gerçekleşmeyebilir. Ve bu da sende yapamamışlık, edememişlik, becerememişlik, çuvallamışlık, aksaklık, bozulma, hayal kırıklığı, küsme, kapanma, vazgeçme gibi evrelere sebep olabilir.

boşluk

Bildiğin ve bilmediğin arasında bir boşluk olduğunu farkeder, bu boşluğu kapatmak veya doldurmak isteyebilirsin. Boşluk kapanınca sanki bütüncül bir anlama, nihai hakikata ulaşacağını varsayarsın belki. Erişemediğin gerçeğe ulaşmak, üstündeki katman katman örtüklüğü atmak ve hakikati durduğu yerden çekip çıkarmanın mümkün olduğuna da inanabilirsin.

Hayat sanki illa o henüz bilmediğine doğru bir yolculukmuş gibi düşünürsün. Oysa ki bilmemenin bütün tekinsizliğine ve gerginliğine rağmen boşluk henüz tanımlanmamış, ismi konmamış bir potansiyeldir.

leke

Bu arayışta kaza, tesadüf ve verdiği bilinçli kararlar ile altını kazmaya çalıştığın yüzeyde lekeler meydana gelebilir. Tam anlam veremediğin veya tanımlayamadığın bu izler aslında oldukça önemli işaretler. Bildiğin, bilmediğin, aradığın, bulduğun ve bulamadığın, mış gibi yaptığın, kendinden sakladığın, deşerek vardığın zorlu süreçlerde yaşanan anların izleri belki de bunlar. Katman katman oluşun kendisi olabilir bu lekeler.

kabulleniş

Bir noktada kabullenebilirsin. Daimi bir kabulleniş değil bahsettiğim. Bir şeyi kabul ettiğinde bazen dairesel biçimlerde yeni başlangıçlar, bilinmezlikler, yanılmalar, başarısızlıklar, aramalar, bulamamalar leke katmanlarının üstüne eklenmeye devam eder. Ama göz ardı etmek, kaçmak, üstünü kapatmak veya durmadan aramaya devam etmektense tekinsiz boşluğa yer vermek ve hatta alan açmak kabulleniş. Karanlığa, opaklığa, tutarsızlığa, rahatsız edici seslere, karşılıklı sessizliklere, anlamamaya, anlamlandırmamaya boyun eğmek özgürleştirici olabilir. Direnç son bulur ve bu sonun illa depresif, yenik bir son olmayabileceğini görürsün belki. Yorgun olabilirsin. Belki yıllarca her adımında ustalaştığın, kafanda kusursuz bir modelini kurmuş olduğun, herşeyin sonunda sahip olacağına samimi olarak inandığın eserinin gölgenin yalnızca bir gölgesi olduğunu, yolda ne olduğunu bilmediğin, anlamlandıramadığın bir şekilde kendini burada bulduğunu görürsün. Bazen bu yenilgiyi içine atar, ondan kimseye bahsetmezsin. Yeri gelir savunursun geldiğin yolu. Ama belki kendi içinde kabullenirsin durumu çünkü geriye yapacak başka hiçbir şey kalmamıştır. Yeniden başlarsın, artık bilmeme durumunun kalıcı ve sabit olduğunun bilincinde yeniden yeni bir bilinmeye doğru yol alırsın.

Deniz Kırkallı